ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n
of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:
per year...... $2.00 | Canada & Europe:
half year...... 1.00 | per year...... $3.00
single copy.. .03 | half year..... 1.50

СВОБОДА

ЗАЛОЖ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:
на рік......... $2.00 | Канада і Европа:
на пів року 1.00 | на рік......... $3.00
поод. число .03 | на пів року 1.50

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

РІК XXII. Джерзи Сіти, Н. Дж., второк 15-го грудня 1914. Ч. 88. VOL. XXII. Jersey City, N. J., Tuesday, December 15, 1914. N. 88.

МОСКАЛІ СТРАТИЛИ В БИТВІ КОЛО ЛОДЗІ 150.000 ЛЮДИЙ.

В битвах в Польщі і Галичині полонено знова 13.800 Москалів і забрано 61 машинових карабінів.

Ліманова, Горлиці, Грибів, Новий Санч і Жмигород очищені від Москалів.

Турецька фльота розпочала бомбардоване важної російської кріпости Батум.

Війна з Росією.

МОСКАЛІ СТРАТИЛИ КОЛО ЛОДЗІ 150.000 ЛЮДИЙ.

БЕРЛІН (через Лондон). — Німецький урядовий звіт подає отсеї вісти з поля битви коло Лодзі:

„В битвах коло Лодзі Москалі понесли великі страти від огню нашої артилерії. Закопи, полишені російськими жовнірами, були — дослівно — переповнені російськими трупами. Навіть по битві під Таненбергом не мусіли наші війска ступати по стілько трупах, як се мало місце в битвах коло Лодзі і Ловіча.

„Місто Лодзь покинули Москалі серед ночи. Се було вислідом тридневної битви.

„Наші втрати, хоч ми вели офензиву, були без порівнаня меньші ніж Москалів. Щодо убитих, то ми стратили дуже мале число. 25-тий резервовий корпус, перебиваючи ся через російські лінії, стратив всего 120 людий в убитих.

„На узгірю на полудне від Люгомірска, а на захід від Лодзі, похоронено не меньше як 887 убитих Москалів.

„Після нашої оцінки Москалі стратили найменьше 150.000 людий: з того 80.000 полонених, яких тепер перевозять ся до Німеччини.

„Місто Лодзь не потерпіло розмірно великої шкоди. Деякі передмістя і поза містом положені фабрики понесли шкоди з причини бомбардованя. Натомість саме місто не потерпіло жадної шкоди".

Отсе перше урядове донесене Німців щодо страт Москалів в битві під Лодзею. Як показує телеграма, доносить, то страти Москалів були страшні, а навіть більші в порівнаню до їх страт в битві над озерами у Східних Прусах.

Москалі старають ся себе потішити тим, що й Німці понесли великі страти. Доки Лодзь була в руках Москалів, так довго вони говорили, що се має велике значіне. Колиж тепер Москалі утікли з Лодзі, то голосять, що вона не представляє жадної вартости зі взглядів стратегічних.

АВСТРІЙЦІ ПОЛОНИЛИ В ПОСЛІДНИХ БИТВАХ 10.000 МОСКАЛІВ.

АМСТЕРДАМ (через Лондон), 12. грудня. — З Берліна доносять, що в західній Галичині триває дальше велика битва між німецько-австрійсько угорським військом а Москалями.

Армія союзників віднесла в дотеперішній битві значні успіхи, беручи 10.000 Москалів в полон. Однак остаточне рішенє ще не запало.

Перемишль є вправді окружений Москалями, але Москалі здержують ся від атаку і облоги кріпости. Залога Перемишля уладжує тимчасом часті випади і держить неприятеля у відповіднім віддаленю від фортів.

Похід Москалів на Угорщину вже якби скінчений. З комітату Сарош Москалі утікли через гірський перехід через Карпати, Дуклю.

Показує ся отже, що Москалям, мимо їх чисельної переваги, в західній Галичині не повело ся. Про Краків вже мовчать, про Перемишль також не згадують. Деякі телеграми з Лондону принесли вість, що Японія вислала Росії на поміч тяжкі облогові гармати. Гармати вислано сибірською залізницею з Владивостока. Разом з гарматами має Японія вислати також і найліпших артилеристів до їх обслуги. Вони є призначені передівсім до облоги Перемишля і Кракова. Як звісно, Москалі не мають гармат більшого калібру, бо як виказують звіти з облоги Перемишля, Москалі розпоряджали всего 15 центиметровими гарматами. І се було якраз причиною, що помимо 3-тижневої облоги, не були всилі здобути ніодного форту.

НОВА ПОБІДА НІМЦІВ В ПІВНІЧНІЙ ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН (через Лондон), 13. грудня. — Нинішний урядовий звіт подає отсе: „В північнім Польскім Королівстві здобули ми становища Москалів. При тім полонили ми 11.000 Москалів і здобули 43 машинових карабінів".

Належить здогадувати ся, що в повисшій телеграмі є бесіда про північну німецьку армію, яка недавно тому заняла Прасниш і яка має за задачу від півночи йти на Варшаву.

АВСТРІЙСЬКІ ВІЙСКА ПРОГАНЯЮТЬ МОСКАЛІВ ЗІ ЗАХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 13. грудня. — Міністерство війни видало отсей урядовий звіт:

„У західній Галичині наші війска розбили вчера коло Ліманови полудневу армію Москалів і змусили її до утечі.

„Наші війска, які прогнали Москалів з Угорщини, перейшли Карпати і женуть чимраз дальше Москалів. Пополудни заняли ми Новий Санч. Рівнож наші війска обсадили знова Грибів, Горлиці і Жмигород.

„В комітаті Земплін нема вже ніодного Москаля.

„В лісах у східних Карпатах Москалям не вдало ся задержати своїх становищ. На Буковині наші війска обсадили переходи в долині ріки Сучави. В битвах в Карпатах полонили наші війска 2.000 Москалів.

„В часі послідного випаду залоги в Перемишли Москалі стратили 700 в полонених і 18 машинових ґверів".

---o---

НІМЕЦЬКИЙ ЦІСАР ВЖЕ ЗОВСІМ ЗДОРОВИЙ.

БЕРЛІН (через Лондон), 12. грудня. — Після послідного урядового оголошеня стан здоровля німецького цісаря є вповні вдоволяючий. Катар вже зовсім уступив, температура правильна. Вчера позволили лікарі цісареви через кілька годин перебувати на вільнім воздусі.

З причини перестуженя німецький цісар був приневолений відїхати з поля битви до Берліна в ціли лічення. Се дало підставу до найрізнороднійших неправдивих вістий. І так появили ся телеграми з Парижа і Лондону, що німецький цісар тяжко хорий, що дістав запаленє легких, а навіть розійшла ся поголоска про його смерть.

Тимчасом цісар вже виздоровів і вскорі удасть ся знова на поле бою.

ТУРКИ БОМБАРДУЮТЬ РОСІЙСЬКУ ПРИСТАНЬ БАТУМ.

ЛОНДОН, 12. грудня. — З Берліна наспіла вість, що турецька фльота розпочала острілювати російську пристань Батум (над Чорним морем). Підчас бомбардованя згинуло в місті около 100 людий, крім сего велике число ранених.

Рівночасно і на суші турецькі війска зближають ся до міста. Російські війска, які зразу ставили опір, були приневолені остаточно подати ся назад.

Петроградські телеграми вже від довшого часу не згадують ні словечком про воєнну акцію на Кавказі. В послідній телеграмі з 10. грудня оповіщено в Росії урядово, що на Кавказі не зайшло нічого нового.

---o---

Війна з Францією.

ЦІЛА БЕЛЬҐІЯ ПРЕДСТАВЛЯЄТЬ СЯ ЯК ОДНА ВЕЛИКА КРІПОСТЬ.

ЛОНДОН, 12. грудня. — Вісти, які наспіли до Амстердаму, доносять, що Бельґія, занята Німцями, є перемінена в одну велику кріпость. Німці будують укріпленя на се, щоби на случай відвороту могли ставити неприятелеви сильний опір. Для союзників була би офензива в Бельґії не легка справа, бо їм прийшлоб ся за кождий крок платити страшними жертвами в людях. Німці побудували не лише укріпленя, але також всі важнійші місця підмінували. До будови зужили вони богато стали і цементу. Укріпленя тягнуть ся півколесом в довжині 150 кільометрів. Таксамо і ціле майже побереже бельґійське Німці укріпили і забезпечили супроти нападу зі сторони анґлійської фльоти.

ФРАНЦУЗИ ПОКЛИКАЛИ ЗНОВА 400.000 ХЛОПЦІВ ДО ВІЙСКА.

ПАРИЖ, 12. грудня. — Французьке міністерство війни покликало вже під оружє асентерунковий рік 1915. Число рекрутів виносить 400.000. По відбутю муштри через зиму будуть ужиті з весною до воєнної служби.

Инші телеграми доносять, що у Франції покликано вже під оружє всіх 18 і 19 літних хлопців. З того треба вносити, що страти союзників є дуже великі, коли мимо значної підмоги з Анґлії і з Африки, Франція добуває вже послідних сил.

ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕНЄ

НА ТЕРЕНІ ВІЙНИ З РОСІЄЮ.

Велика побіда Німців над Москалями в російській Польщі була доказом великих здібностий і стратеґічного знаня у Гінденбурґа, головного команданта німецьких війск проти Росії. Гінденбурґ не завів надій, які на нього покладали. Москалі зазнали вдруге від нього страшного пораженя. Соромна утеча на цілій лінії і страти 150.000 війска — отсе вислід три-тижневої битви.

Побіда Німців під Лодзею дала початок до нової офензиви в напрямі Варшави. Німецька армія під проводом ґенерала Макенсена зближила ся вже до міста Ловіча і розпочала його бомбардованє. З упадком Ловіча стане отвором дорога до Варшави. Инша німецька армія під командою ґенерала Франсоа розпочала також похід на Варшаву від сторони північної, занявши по завзятій битві укріплену місцевость Прасниш над Вислою. В тій битві стратили Москалі знова 11.000 полонених.

Рівночасно з офензивою північних армій йшла офензива в полудневій части Польського Королівства, на лінії Пйотрків і Ченстохова та в західній Галичині. В сей спосіб унеможливлено Москалям вислати підмогу на північ.

Тут найгірше повело ся Москалям у західній Галичині. Петроґрадські телеґрами вже голосили вісти про здобутє Кракова, а тимчасом урядова телеґрама з Відня донесла про полонене 10.000 Москалів. На ніщо не придали ся брехні: від Кракова треба було усупати. І тепер можна надіяти ся, що Москалі, програвши камланію в російській Польщі, будуть змушені в Галичині розпочати відворот в напрямі Івангорода, коли не схотять наразити своєї армії на небезпеку відтяти її від головної підстави. Одним словом, повторить ся тасама історія, що передше. Попередна утеча Москаля зі західної Галичини коштувала около 100.000 людий (під самим Перемишлем стратили Москалі 40.000), тепер можуть страти бути ще більші.

Щодо Перемишля, то Москалі, хоч його окружили зі всіх сторін, від облоги здержують ся, ожидаючи мабуть на обіцяні тяжкі гармати з Японії.

Похід Москалів на Угорщину скінчив ся, як передше, соромною утечею.

Здаєть ся, що головна ціль теперішної кампанії Німців лежить в занятю Варшави. Колиб се пощастило ся, то се мусіло би потягнути за собою дальші користи, а іменно відворот російської армії в полудневій Польщі і опорожненє Галичини.

Ціла акція буде залежати в першій мірі від якости зими. Сильні снїги і морози можуть спізнити або на якийсь час зовсім здержати дальші воєнні кроки.

---o---

Мимо петроґрадських донесень про побіди Москалів на Кавказі, показуєть ся, що Турки находять ся вже в глибині російського Кавказу і приступають до облоги міста Батум (пристань над Чорним морем). Рівночасно турецька фльота розпочала бомбардувати місто. Взагалі війна в Азії поступає дуже поволи наперед задля великих просторів. Всеж таки вона має великий вплив на війну в Европі, бо як Росія так і Анґлія були приневолені велику часть своїх війск вислати на новий терен війни.

---o---

НА ТЕРЕНІ ВІЙНИ З ФРАНЦІЄЮ:

У Франції здаєть ся наступив троха спокій. В послідніх часі не зайшли жадні важнійші зміни. Обі сторони доносили лиш про незначні успіхи. Яка причина сего хвилевого застою, годі відгадати. Воєнні знавці ріжно се пояснюють. Одні подають яко причину зиму, другі — обставину, що Німці велику часть війск перевезли на схід проти Росії, а проти союзників на заході заняли оборонне становище; вкінци ще инші пояснюють, що обі сторони ладять ся горячково до великого рішаючого бою.

ЦІКАВІ ОПОВІДАНЯ З ПОЛЯ ВІЙНИ.

Хотяй війна найбільше злочинне діло, однак ті, яких руками те діло робить ся, не є в души злочинцями. В них нема часом ні дрібки ненависти до „ворога"; вони убивають його, не бачивши його часом і на очи.

Цікаві річи оповідає анґлійський полковник Свінтон про те, як при нагоді відносять ся до себе вояки двох воюючих сторін.

Бувають місця, — говорить Свінтон — що ворожі шанці віддалені від себе не більше, як 40 ярдів. Тоді обі ворожі лінії чують ся безпечними перед страшним огнем ворожої артилерії, бо та не може стріляти, щоби не потерпіли припадково і свої.

Цікаво поводять ся жовніри в таких місцях, коли кілька днів нема битви. Перекидають ся словами, а навіть дають одні другим тютюну. Ніякої ворожнечі не видно зовсім. Говорять, сьміють ся, жартують одні з другими, хоч певна річ кождий тримаєть ся своєї сторони!

Буває навіть таке, що за обопільною згодою „репрезентанти" обох сторін сходять ся разом і варять чай, щоби в теперішні морози загріти ся.

А тепер у Франції сильні морози і буває, що сидячи в шанцях жовнір так замерзає, що треба його брати до шпиталю. Буває, що довгий час треба сидіти чи лежати, а мороз не жартує. Ходом чоловік загрів би ся, а лежанєм ні.

Таксамо Свінтон оповідає, що Німці мають гармати, які стріляючи, не видають гуку. Мусять бути воздушні, або є в них штучний механізм, що викидає набій. Стрілу не можна чути, як звичайно буває, а знає ся про стріл допера тоді, коли упавший набій експльодує.

B316

„SVOBODA" (LIBERTY)
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
Published three times a week Tuesday, Thursday and Saturday, at 83 Grand St., Jersey City, N. J.
TELEPHONE: 498 JERSEY CITY.

Published by The Ukrainian National Association of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

СТРАХ ПЕРЕД УКРАЇНЦЯМИ.

Під сю пору, коли наш нарід переживає такі страшні муки, яких не переживав від татарського лихоліття; підчас коли не лише народне житє цілої української суспільности є в застою, але й поодинокі наші люди всіх верств виставлені на смерть з голоду або зимна; коли визначнійші патріоти виставлені на арешти, неволю та шибениці; коли наші народні інституції, товариства й часописи в старім краю позамикані — в той час царські посіпаки виють з радости, що вже конець „Мазепинцям!"

Коли взяти до рук російські та москвофільські часописи в Америці, то на цілих шпальтах та сторонах нема що иншого читати, як лише плюгавства та лайки, які ніякий чесний чоловік не міг би повторити. Воєнні вісти — нічого не обходять редакторів. Вони й тільки мають матеріялу, що уїдане на Українців. Читаючи сї часописи, можна набрати переконаня, що властива ціль їх — нищенє — розумієть ся лише язиком чи пером — українського народа. Вони виють з радости, що арештовано й вивезено митрополита Шептицького. Їм справляє невисловлену радість, що заборонено українську мову, а в своїй зьвірській заїлости висловлюють свій жаль, що Росії не вдало ся арештувати й вивішати передових українських патріотів, які змогли ще в час висмикнути ся перед московською неволею.

Годі вимагати від редакторів тих часописий якого небудь людського чуства. Хто стратить почутє національне, хто за гроші піде служити ворогови свого народа, той в дальшій послідовности є спосібний і до чинних злочинів над своїм народом. І з того згляду ми не дивуємо ся, чому ті часописи одобряють богослуженя цареславних батюшків по церквах за побіду московських військ над австрійськими. Р у с о ф і л и г а л и ц ь к о г о п о х о д ж е н я молять ся зі своїми батюшками о се, щоб Москалї змогли вирізати якраз їх братів, синів чи батьків, що служать в австрійській армії, м о л я т ь с я о т ж е о с м е р т ь д л я с в о ї х р і д н и х!

Нас дивує що иншого: Коли русофільські часописи не мають що иншого писати, як лише про Українців, то з того виходить, що **для російської держави**, котрої оборонцями є москвофіли, **нема більшої небезпеки, як галицькі Українці**. Тому то вони люті, що українським провідникам удало ся вратувати своє житє. Вони знають, що 260-літнї переслідуваня російської України не змогли вбити народного житя. Тим меньше не зможе Росія згнобити й галицьких Українців, які під національним зглядом стоять далеко висше ніж наші братя під Росією.

Сей страх царських слуг додає нам надії й завзятя. Каже пословиця: **Видко, що їдемо, коли пси брешуть!** І тому ми сьміло можемо дивити ся в будучність. Хвилеві переслїдуваня нам лише поможуть, бо ті русофіли, що надіяли ся на царську „ласку", побачили, що та російська „воля", за якою вони так тужили, зовсім не є такою, як вони собі представляли. А се освідомить і збаламучених русофілів-селян, які в добрій волї йшли несьвідомо за царськими аґентами. Тоді наша українська сила ще скріпить ся, а царські аґенти стратять свою службу, бо Росія тоді не буде потребувати їх оплачувати.

З рідного краю.

Український ратунковий комітет у Відни.

Згаданий комітет зібрав і розділив між збігців з Галичини до дня 1. падолиста 32.500 корон. Комітет оголошує точні звіти в часописях та подає до відома, що його поміч не обмежуєть ся на сам Відень, але обіймає й иньші українські кольонії, утворені нашими утікачами в ріжних місцевостях Австро-Угорщини. **З фонду скористало 1840 осіб, а 160 прошеням відмовлено. Крім сього дає комітет більші суми гроша на спільні обіди селян і робітників.**

Видатки комітету зросли від сього часу, коли українські утікачі, що примістились в західній Галичині, опісля й звідси мусїли втікати дальше, а також ті Українці, що їх зовсім невинно арештували польські урядники в Галичині серед початкової воєнної заверухи, а тепер їх випущено з вязниці. Майже всї утікачі виїхали ще лїтом, а коли прийшла зима, їм треба дати теплі зимові одяги і біле, яке до сього часу цілковито знищило ся. Кромі сього комітет мусить подбати про забезпеченє академічної молодіжи, яка вписала ся на віденський університет, бо навіть серед війни треба дбати про виховане інтелїґентних сил на будуче.

Таксамо ученики середних шкіл (ґімназій і реальних шкіл), що повписували ся осенью по ріжних школах у Відни й поза Віднем, мусять мати хоч яке-таке удержанє. Одним словом, комітет робить всї з'усиля, щоб виживити найнужденнійших і з того згляду поміч визначна і нагла є конечна.

Здаєть ся, що сей арґумент є вистарчаючий, щоби американські Українці зрозуміли, який їх обовязок зглядом рідного народа в теперішнім часї.

Російські попи у Львові.

Архиепископ Антоній перевозить масово цареславних батюшків до Львова та каже їм навертати на православну релїґію галицьких Українців. Сї почали свою роботу від проповідий в московській мові, побачили одначе, що Галичина се не є „русская" ґубернія, бо населенє ніяк не розуміє мови нових непрошених опікунів. Тому цареславні батюшки не мають иншої ради, як вчити ся української мови.

Геройство українського цуґсфірера.

В шпитали в Ляйчав на Угорщині лежить Українець, цуґсфірер 95. полку піхоти Іван К о ч а н, що своєю хоробростию в и р а т у в а в х о р у г о в с в о г о п о л к у. Недалеко одного галицького міста, де наші жовнїри борoли ся проти російської переваги, одержав один наш баталїон розказ зачепити російські бриґади. Баталїон перейшов до штурму, одначе Москалї, які через своїх шпіонів довідали ся, як малі наші сили, не втікали. Коротко перед шанцями ворога прийшло до страшної розправи на баґнети. Кочан ніс хоругов полку; в його окруженю шалїла найзавзятійша борба. Безборонного хорунжого напало яких 10 до 12 ворожих жовнїрів. Кождий уважає вже хоругов за страчену; вона повіває ще у воздусї, одначе ворожий мур, який її окружає, стає чимраз більшим. В тій хвили хватає сильно збудований Кочан за дручок від хоругви, бє з дикою завзятостию ворогів і кількома скоками видирає ся з їх окруженя. За ним стріляють Москалї сальвами, він добиваєть ся до ріки — та тут висаджений міст. Кочан кидаєть ся в дикі филї ріки, де богато з його товаришів бореть ся зі смертию. Одному потопаючому дає руку і тягне його на другий берег; тут забезпечений перед ворогами озираєть ся — а вратуваний від смерти, се його оберстляйтнант. Кочан стає в позиції „позір" і віддає оберстляйтнантови хоругов. Сей цілує наперед хоругов а потім свого спасителя. Щойно тепер почув Кочан, що він ранений баґнетом в живіт. Його перевезено до Капав, а опісля до Ляйчав, де йому принянли золоту медаль.

В справі віднайденя загублених галицьких збігців

розпорядило мінїстерство внутр. справ, що запити і донесеня про загублених мають приймати політичні власти і службовою дорогою передавати їх мінїстерству внутр. справ, яке буде переводити доходженя — евентуально з помочию угорських держ. орґанів. У Відни належить звертатись з запитами до „Zentrallstelle fuer die Fuersorge fuer die Fluechtlinge" (II. Bezirk, Zirkusgasse 5). Розпорядженє се відносить ся тільки до цивільних (не військових) осіб.

Архиепископ Евлогій в Галичині.

Архиепископ Евлогій, що приїхав до Львова і почав заводити православну віру, обїздить тепер Галичину. Між иншими відвідав він Броди, де відправив богослуженє в міській церкві. На богослуженю були присутні москвофільські селяни з околиці Бродів. Звідси поїхав Евлогій до Золочева, де також відправив соборну Службу Божу, а опісля виголосив проповідь в російській мові, в якій завзивав людий покинути унію, а приступити до православної церкви.

З ПОЛЯ ВІЙНИ НА РОСІЙСЬКО-ПРУСЬКІЙ ГРАНИЦИ.

Опис очевидця.

(Американський воєнний кореспондент Віґанд порівнує російську цивілізацію з німецькою культурою).

Млава, Росія, 10. падолиста. — Нині я перейшов до Росії без пашпорта — видай як перший Американець, що се зробив від давних літ. Я тут коло німецьких ліній, 15 миль поза німецькою границею. Нині по полудни я був близько російської передної сторожі, що стоїть які три милї від Млави. В сїм місті стояв ґарнізон російських гузарів і воно є досить важною точкою на зелізничій лінії, що веде до Варшави.

Завдяки чемности супроти мене німецького ґенерального штабу і мінїстерства війни я відбуваю подорож по російській землї — перший американський кореспондент, ба навіть загалом перший чужинецький кореспондент, що міг прийти сюди, від коли війна почала ся. Менї і другим кореспондентам з невтральних країв до товариства призначено капітана Клївера з ґенерального штабу і першого поручника Скопеніка з 13 корпуса німецької армії, що стоїть в Алленштайнї. Маємо ескорту з 9 людий. На кождім сильнім військовім автомобілю маємо по два карабіни поставлені так, щоби їх найлекше мати під рукою. Нас кореспондентів добре напоминали, аби ми носили револьвери, бо находимо ся в краю, по котрім волочать ся розбиті банди козаків, а козаки не роблять ріжниці межи жовнїрами, а людьми не беручими участи у війні.

Що за ріжниця межи російською цивілїзацією а німецькою культурою! Можливо, що не можна Росії судити по тих надграничних містах, які я бачив. Ми лишили свої автомобілї в Зольдав. Прегарні дороги, що вкривали сїтю богату провінцію, Східну Прусію, у всїх напрямах як вибруковані вулиці міста, скінчили ся нагло на російській границі, якби там кінчив ся сьвіт. Зі Зольдав до Ільово, російської цлової стації, а звідти до Млави ми переїхали зелізницею. Тих кілька миль ішло по поли битв, на якім Москалї і Німці били ся і посували ся то взад то вперед. Скоро викопані ями і малі горбочки з неотесаними хрестиками розлягали ся по обох боках зелізничої дороги, а бандажі, кусники уніформів, скриночки від набоїв, російські шапки і другі подібні предмети валяли ся по землї. „Дорога", а радше стежка, що заступала дорогу і вела здовж зелізничого шляху, була нічим иншим як болотнистою трясовиною.

Ільово — се типічна німецька гранична стація. Широкі вулиці, городи, всї будинки муровані з цегли, а навіть руїни показують характеристичну німецьку охарність і порядок. Москалї знищили в дійсности кождий дім в місті. Тут поручник Скопенік, типічний граничний офіцир, такий як ті, яких я подибав в Арізонї і в Новім Мексику, держав ся з трийцять пятьма людьми з граничної сторожі проти цїлого полку російської кавалерії.

Ми відвідали його дім. Москалї його не спалили, але знищили в нім кождий предмет, навіть зелізну піч розбили на кусні, дивани подерли, горшки потовкли. Від зелізничої стації на російськім боці аж до самої Млави, мало що більше як милю, ми ішли пішки. Дорога була отїнена прегарними рядами дерев, але дорога сама була одною калабанею. Падав дощ і ми правдоподібно тому бачили російські дороги й російське місто в не конче добрім станї.

В противенстві до німецької сторони тутешні доми були з дерева. Доми ті нагадували менї часто валячі ся буди, в яких живуть наші Мурини в полудневих стейтах. Ратуш збудований з каміня і цегли і дві церкви — се були одинокі величавійше виглядаючі будинки в місті. Москалї зрівнали зі землею Ільово, німецьке місто. Німці анї не ткнули російського міста. Німецька бомба завалила вежу ратуша і два або три будинки мали знаки від бомб або куль. Поза сим не було ніякої шкоди.

Більша часть населеня утїкала з російським військом. Остали Жиди і деякі найбіднійші — правдивий образ нужди. Розчіхрані, брудні, обдерті стояли вони і виглядали як люди з південних стейтів, хорі на „гачковатого хробачка" (гукворм).

Богато з них мало звисаючі, червоні як кров повіки, як в страшній очній хоробі, трахомі.

Старий рабін з білою як сніг бородою і гарним обличем виразив свою радість, що Німці прийшли до міста. „Дав би Бог, аби вони остали" — додав.

З ЛЕМКІВСЬКИХ СПІВАНОК.

I.

Йду в чужину, йду сьвітами,
Худобної я син мами;
Худобна мя мати мала,
Худобно мя виховала;
Во дни шила сороченьку,
В ночі пряла кудїленьку;
Тяжко она заробляла,
Поки сина виховала.

II.

Мамусь моя, мамусь,
Видай мене замуж;
Бо я ти виросла,
Як у лїсї сосна.

III.

Боже, з неба високого
Глянь на мене молодого;
Дай ні долю, тебе прошу,
Дай ні дівчину хорошу.

Записав **Ш. А.**

ДОПИСИ

З BURNSIDE, CHICAGO, ILL.

На поміч рідному краєви.

Борнсайдська українська громада скликала в неділю, дня 29-го падолиста У к р а ї н с ь к е в с е н а р о д н е в і ч е! Народ численно згромадивсь до призначеної салї, де очікував отвореня віча. О годині 2-гій отворив віче д. **Й. Демкович**, представивши важну ціль віча. Понеже нарід годив ся, щоб д. Й. Демкович був вибраний предсїдателем віча, тож він остав ся предсїдателем, а рівнож покликано двох секретарів, то є Н. Шемердяка і В. Кушніра. Відтак Н. Шемердяк виголосив віршований реферат, оброблений нем самим під назвою „Гей, хто Русин", в котрім була представлена наша Галичина в знищенім образї. Відтак забрав голос д. др. **Сіменович**, котрий майже в одно-годиннім своїм рефераті змалював положенє в рідним краю та згадав за нашу старинну бувальщину і славне гетьманство. Спомянув, що простий народ не дав собі відібрати своєї рідної мови, а заховав її аж до днесь. Публика винагородила бесїдника довгим оплесками. Слїдуючий бесїдник виступив д. др. **Гриневецький**, котрий представив українську недолю в пятьох дуже важних точках. Перше: брак просьвіти між нашим народом, котрий не допущений до осягнення скарбу науки. В другій точці висказав, як галицькі Українці були покривджені на правах щодо розвою національного, в чім найбільше шкодив ґраф Голуховський, будучи галицьким намісником. Трета точка — се московська язва, котра то підсувалась між український народ, і запродуючи його під царський кнут і за російські рублї, котрими собі кармани понапихали, а народ їм на сліпо вірив. Четверта точка — се те, що народ не уміє відріжнити нації від релїґії, мішаючи релїґію з нацією, а се-ж не одно і тесаме, бо український народ один, а релїґій у него богато; тож нехай кождий собі затримує релїґію яко свій власний скарб, а в національности ставаймо всї під один український прапор, беручи примір з Німців, у котрих є богато ріжних віроісповідань, а коли народна справа на деннім порядку, то всї разом лучать ся. В пятій точці змалював стан теперішної европейської війни, в якій ходить о власний інтерес воюючих держав і капіталїстів з тих держав. Народ жадної користи не мав і не буде мати крім вдів, калїк і сиріт, котрі невинну свою кров проливають. Публика, задоволена з його щирої промови, віддячила ся йому довго триваючими оплесками. Потім говорив студент п. **Білик** з медичного університету в Шікаґо. Понеже ст. п. Білик походить з російської України, говорив про закордонну Україну і вказав на діяльність галицької України та признав заслуги галицьким Українцям, за ґімназії, за школи та національні українські товариства. Сором — говорив він — українській шляхті, котра ішла манівцями в табор польський та московський, відрікаючись українського мужика. Дальше говорив меценас **С. Янович**, котрий змалював нещастє тої війни на наших рідних землях і представив, в якім усмнім положеню тепер там знаходять ся наші братя і сестри, наші жінки і дрібні діти, котрі сховались в карпатських горах задля охорони.

На вічу ухвалено слїдуючу резолюцію:

Щоби збирати жертви поміж рідними для рідних та слати на ратунок погибаючим в рідним краю, де найбільша потреба і постановлено гроші, котрі будуть збирані поміж нами, впрост слати на руки Гол. Комітету У. Н. С. в Америці. Резолюцію приняло одноголосно.

Також вибрано комітет на тім вічу до збираня жертв на Фонд визволеня України. До комітету увійшли: Й. Демкович, Н. Шемердяк і Василь Кушнір, але сей останній віліхав і діловодство здав на Теодора Залїнку яко скарбника. Віче закінчилось українським гимном: „Ще не вмерла Україна!

Жертви
НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

П р и с л а л и д а л ь ш е:

76. Водервліт, Н. Й. На хрестинах у п. Вас. Сташкова зложили на руки Ст. Могили слїдуючі: Ант. Спяк і Ст. Могила по $1.00; Теодозій Юркевич 55 цнт.; Вас. Сташків і Ант. Починик по 50 цнт.; Вас. Мадараш 30 цнт.; Конд. Ковальчик, Дм. Мадараш і П. Кульматицька по 25 цнт.; Ол. Шалюґа і Тек. Дудик по 10 цнт. Разом $4.80 цнт. Пізнійше зібрано ще від слїдуючих осіб: Теод. Вавринчак, Юст. Атаманюк, М. Кузьма і Теод. Мадараш по 25 цнт.; Вас. Дзямбива і Гр. Спяк по 10 цнт. Усїх гроший зібрано разом **$6.00**

77. Нюпорт, Р. Ай. В залученю з сим листом посилаю моні-ордер на $11.00 на Ф. В. У., котрі зложили слїдуючі Русини в Нюпорт, Р. Ай.: В. Заокіпний, Пан і Панї П. Мода і Пан і Панї Патикевич по $2.00; Павло Патикевич, С. Полотнянка, М. Романюк, Н. Косьців і Ф. Гупал по $1.00 — Разом **$11.00**

78. Стейпелтон, Н. Й. На поміч для наших братів у старім краю, що понесли жертви крови і майна в теперішній війнї. З Братства сьв. Михаїла від. 211 $15.00. Крім того зложили: І. Іваніцький $3.00; Н. Ворона, І. Слободзян, П. Стець, А. Палеґа, П. Костик, Я. Кухаришин і Ф. Гранковський по $2.00; В. Корпів, М. Костів, М. Теребуш, М. Вишневецький і М. Бусиль по $1.50; Т. Солтан $1.25; Д. Сопко, М. Ярисевич, А. Янів, К. Романів, Г. Борик, Я. Стець, С. Процик, М. Горінь, І. Гарасимів, О. Вонсович, К. Ґерич, Я. Драґанчук, Р. Підвулик, В. Наконечний, Г. Гранковська, Й. Палеґа, М. Сопка, К. Гайт, В. Гасій, Д. Стичак, М. Костів, Я. Набережний, Т. Терлюк, М. Янів, О. Міговнч, А. Максимів, К. Наконечний, М. Горінь, І. Грицак, Алеський, Н. Машкавіта і Г. Якимців по $1.00; П. Торбин, 75 цнт.; Т. Каралюс, Й. Мачас, С. Торбин, Г. Білїнський, А. Чодак, А. Лазар, М. Гриновецький, Г. Останчуньок, П. Бусиль, І. Корпан, А. Лазар, П. Янів, Т. Гум, Г. Гасій, М. Стичак і Стеґніцький по 50 цнт.; К. Мікус, К. Горін і В. Стузений по 25 цнт. На весїлю у В. Стичака зібрав Олекса Тіцький $4.85. — Разом усього **$86.10**

За комітет віча: — **Василь Гасій.**

79. Порт Джервіс, Н. Й. Заходом Братства сьв. Михаїла, від. 198, відбув ся звичайний мітинґ в гали в Делевер Гавзї дня 15. падолиста с. р. По мітинґу прочитав відозву У. Н. Союза місцевий секретар Ф. Бернад, а по перечитаню місцевий предсїдатель п. Г. Зацний заохотив членів до складаня жертв для потерпівших у війнї в рідним краю. Потім вибрано осібний комітет для збираня жертв, а то: Николая Ковальця, Филимона Кривого, Олексу Сидора і Василя Савущака, котрі щиро заняли ся працею і на їх руки зложили подані у виказї члени, котрим ми складаємо в імени нашего братства всім жертводавцям щиру подяку і велике Спаси Біг. Ілярій Зацний, предс.: Йосиф Кобес, кас.; Ф. Бернад, секретар.

Жертви зложили слїдуючі: Й. Кобес, Г. Зацний, Ф. Кривий, Р. Кривий, М. Бабій с. В., О. Качмар, О. Сидор, О. Огородник, П. Федак, Г. Кухар, Я. Фучило, А. Вишанський, Й. Шиделко, Я. Таньчин, Г. Трач, І. Прохира, Іль. Шевчук мол., Г. Леуш, П. Корнило, І. Кузів, П. Лаврів, Г. Лисяк, В. Погорівка, Г. Коваль, Г. Лаврів стар. і Н. Кавалець по $1.00; М. Пелїнський, Ф. Бернад, Ф. Іваник, Я. Шевчук, І. Піяк, С. Катола, М. Гіпп, Г. Кухар, І. Рептило, Ф. Рудкевич, М. Пеньо, М. Нестор стар., М. Нестор мол., В. Морґін, М. Ґловач, І. Паращук, Вл. Кулаковський (Росіянин), І. Гуменюк, Г. Шевчук мол., Т. Ґумовський, О. Процович, І. Александрович, І. Струж, Ю. Бай, І. Маланяк, Г. Шевчук, Ілько Пех, М. Найків, Гр. Баран, П. Нестор, О. Качмар, М. Добрянський, Юлія Яночко, А. Маланяк, Ів. Шиделко, Д. Михалишин, О. Михальський, Ф. Габач, Г. Гамкало, В. Лаврів мол., В. Рибак, Ш. Поврозник, Ів. Бабій, Михаїл Бабій, Параня Бабій, С. Ільків, П. Городник і П. Куриляк по 50 цнт.; Д. Бабій 35 цнт.; Іван Лев, А. Білик, М. Косонога, В. Пачковський, В. Жуковський, О. Бараник, М. Коваль, Ф. Дук, Ів. Решетило і Анна Бернад по 25 цнт. — Разом **$62.85**

80. Ню Йорк, Н. Й. Хвальна Редакціє! Залучаю чеком $7.38 і прошу помістити в „Свободі" імена сих жертводавців, котрі зложили на Фонд визволеня України для вдів і сиріт по українських жовнїрах в старім краю. Зложили жертви під. ч. дому 315-317 І. 105 ул., в Ню Йорку: Анна Ковальчук, Кася Ковальчук, Юлія Яворська, Кася Заставна і Магдалина Креса по $1.00. Дрібними датками зібрано $2.38. — Разом **$7.38**

Збіркою заняв ся Емануїл Томашевський.

81. Ню Йорк, Н. Й. Хвальна Редакціє „Свободи". На весїлю у п. Н. Яворського зложили на мій поклик на Фонд визволеня України **$4.30**

— **Іван Тураш.**

82. Бруклин, Н. Й. До нашої редакції приніс п. Йосиф Шупер $6.10 на вдови і сироти по українських жовнірах в Галичині, які зібрано на хрестинах у Дм. Казновського. Зложили жертви отсі: Д. Казновський і Мих. Кузій по $1.00; Ю. Плюта, Катерина Кипула і Федь Дикий по 50 цнт.; Анастазія Максимець, Яків Вундзіляк, Анна Ревчук, Дм. Опалинський, Ів. Цимбала, Анна Квасниця, Анк. Казновський, Мих. Квасницький, Й. Ревчук і Н. Н. по 25 цнт.; Павліна Лукачан 10 цнт. — Разом $6.10

83. Стемфорд, Конн. Перша збірка між місцевими Українцями на Фонд визволеня України $53.65

84. Нияґара Фолс, Н. Й. Мих. Гупайло $0.50

85. Меттітун, Н. Й. На Фонд визволеня України зложили по $1.00: Григорій Гнатів, Стефан Терешко і Марія Терешко. — Разом $3.00

86. Ембрідж, Па. З ембріджської Читальні „Просьвіти" ім. Т. Шевченка одержали ми посилку $117.00 на Фонд визволеня України й отсей лист: Висилаючи рівночасно через почту 117 (сто сімнайцять) долярів на Фонд визволеня України, посилаємо в залученю частинний спис жертв для оголошеня у Вашій цінній часописи і просимо прислати нам попри покітоване отримання повисше наведеної суми також 2 нові друки для списуваня жертв, котрі ще не є всі виміненї на приложених присім лістах.

На руки п. Теодора Судї і Николи Жука зложили слідуючі: Іван Костик $2.00; Теодор Судя, Никола Жук, П. Прокопович, П. Телеп, І. Костик, Настя Швед, В. Цибак, К. Онуфрик, І. Бабич, М. Фук, Г. Лазар і В. Лазар по $1.00; А. Дубик, Родьо, П. Годованець, Н. Гаврила, І. Годованець, Ю. Гаврила, М. Папинчак, Ф. Балик, Копинчак, І. Палиця, В. Папинчак, Д. Федчик, Добрянський, А. Стефанович, С. Лаврінюк, І. Касич, Г. Танчак, Г. Онуфрик, В. Симань, С. Морквян, Г. Смолшинський, Я. Лисяк, Н. Коваль і І. Балик по 50 цнт.; П. Дрипень і І. Кубай по 30 цнт.; В. Дрипень, Д. Стефаняк, М. Пастух, С. Олійник, С. Лішина, К. Воронэвська, А. Стецяк, О. Андрушкевич, М. Вовк, І. Смольницький, І. Папинчак І. Лисейко, Ф. Федишин, Л. Кібаш і Ф. Котула по 25 цнт.; А. Ластовецький, Клеса і С. Макар по 10 цнт. На хрестинах у Василя Лазара: Гриць Лазар, Теодор Судя, Гриць Олійник і Яків Лисяк по $1.00. На руки п. Лазара Черепа і Ілька Рапача, зібрали як слідує: Петро Рогаль $2.00; Лазар Череп, Стефан Гомзяк, Михайло Лисейко, Іван Хомяк, Анна Бован і о. Петро Єзерський по $1.00; Фелікс Лучин, Йосиф Білик, Йосиф Нагребецький, Гриць Лисак, Юрко Онуфрик, Михайло Бучок, Амврозій Телеш, Андрій Хлиста і Федьо Хлиста по 50 цнт.; Гаврило Надяк 30 цнт.; Іван Шийка, Олекса Оравець, Яким Яворський, Петро Косарич, Федьо Деппе, Никола Єлько, Федьо Гриневич, Никола Кріль, Василь Вапиг, Михайло Стебницький, Григорій Лень, Михайло Лаврінок, Олекса Блащак, Михайло Вуйцік, Іван Фурман, Петро Шумовський, Федьо Скубиш і Петро Хлиста по 25 цнт.; Михайло Савкулич 20 цнт.; Іван Цимцюх 10 цнт.; Рузя Допіряк 5 цнт. Дмитро Маціййовський і Федь Грицик зібрали в Літелейк, Па.: Дмитро Маціййовський, М. А., Стефан Гуран, Гриць Вацло, Максим Садоцький і Никола Гомзяк по $1.00; Михайло Мицяк, Олекса Гайдук, Михайло Габіль, Стефан Кость, Василь Керч, Васько Фідуська і Михайло Білик по 50 цнт.; Антін Махник 30 цнт.; Станислав Волох, Андрій Щерба, Михайло Пегерляк, Онуфрик Грицяк, Іван Цигаляк, Михайло Прокопич, Іван Садомський, Гринько Корило, Іван Шимоняк, Михайло Мельник, Михайло Терій, Стефан Яруш, Михайло Матияш, Дмитро Наливайко, Андрій Махник і Онуфрій Масляк по 25 цнт.; Стефан Целих 20 цнт.; Іван Іванечко 15 цнт. На хрестинах у Гриця Онуфрика зібрали Ілько Рапач і Іван Кунцяк як слідує: Іван Бобурчак $1.00; Василь Лаврінок, Ілько Рапач, Іван Кунцяк, Іван Фірич, Стефан Горбатюк, Михайло Гриневич, Василь Малиновський, Юрко Онуфрик, Теодор Малиновський і Гриць Онуфрик по 50 цнт.; Гриць Когут, Настуня Швед, Катерина Жук, Стефан Лаврінок, Стефан Морквян, Михайло Петрушкевич, Теодор Танчак, Теодор Шелейда, Теодор Іштан, Василь Федишин, Іван Рапач, Антін Іштан, Іван Дубій і Михайло Малиновський по 25 цнт.; Василь Шишин 10 цнт. На весїлю у Стефана Морквяна зібрали Никола Жук і Ілько Рапач як слідує: Михайло Шовтус і Митро Микита по 50 цнт.; Ілько Рапач, Кость Біжик, Гандзя Рябик і Ілько Шушко по 25 цнт. (Продовжене виказу жертводавців буде дальше оголошене). — Разом доси зібрано $117.00

87. Ґановер, Н. Дж. М. Гуменюк на вату для австрійського Червоного Хреста $2.00

88. Борнсайд, Шікаґо, Ілл. З Братства сьв. Петра і Павла, від. 165. Збірка на Фонд визволеня України по мітінгу. Зложили: Стефан Коцоловський, Василь Кушнір, Михаїл Маховський і Іван Мельник по 50 цнт.; Михаїл Пулик, Петро Демкович і Петро Закос по 25 цнт. Братство сьв. Ап. Петра і Павла ухвалило $20.00. Зібрано на хрестинах у Василя Кушніра на Фонд для наших галицьких братів Українців. Жертвували слідуючі: Юрій Небор $2.25; Василь Кушнір і Стефан Зелінка по $1.00; Николай Кушнір 75 цнт.; Андрій Ґрод, Зиновій Осадця, Ілярій Осадця, Андрій Інкала, Николай Фелун, Лукіян Якибюк і Теодор Зелінка по 50 цнт.; Марія Нагірна 30 цнт.; Небор, Катерина Верхолик, Катерина Шафран, Григорій Грод, Дмитро Нагірний і Василь Зелінка по 25 цнт.; Петро Бабяк і Юрій Тара по 20 цнт.; Анна Нагірна, 5 літна дівчинка 5 цнт. Загальна сума $10.75. Жертводавці, що зложили на вічу дня 29. падолиста с. р.: Др. Сіменович і Др. Гриневецький по $5.00; Василь Зелінка $2.00; Теодор Зелінка $1.50; Йосиф Демкович, Йосиф Раманець, Юрій Небор Дмитро Сивик, Ст. Зелінка, Л. Якібюк, Петро Демкович і дентист Гриневецький по $1.00. (Давали також по пів доляра і меньше, а імена подані лиш тих, котрі давали по $1.00). З віча загальна сума $36.50; видатків було $12.75; лишило ся $23.75. Від Бр. сьв. Петра і Павла, від. 165, $20.00; з хрестин В. Кушніра $10.75; по мітінгу $2.75. Всего разом $57.25. З того оплата почти 25 цнт., лишає ся рівно $57.00

89. Мініс Ранс, Па. В Михайла Гринчука на хрестинах зібрано на вдови і сироти до старого краю (хоч велика була перешкода, бо знайшло ся кількапайцять галицьких кацапів-хрунів, що нам перебивали, і ставили ся до бійки) $6.80, на які то гроші висилаю чек і подаю імена тих жертводавців: Николай Маланчук і Михаїл Гринчук по $1.00; Петро Підлужний, Николай Ковальчук, Йосиф Швай і Михаїл Галушка по 50 цнт.; Михайло Рак 45 цнт.; Михайло Липний, Петро Липний, Николай Вітковський, Тома Осецький, Михаїл Кузьо і Іван Мазурець по 25 цнт.; Стефан Липан 20 цнт.; Іван Кінаш 15 цнт.; Николай Білап і Левон Ладдук по 10 цнт. — Разом $6.80

Збіркою занимав ся Петро Підлужний і Ф. Колик. Жертводавцям щира подяка.

90. Олїен, Н. Й. Хвальна Редакціє „Свободи"! Посилаю Вам мони-ордер на $75.90 і прошу помістити виказ жертводавців, котрі зложили жертву для бідних вдів і сиріт в старім краю. А сею збіркою заняли ся Іван Мацкула і Іван Слободзян. Жертводавцям складаємо подяку і маємо надію, що ще зложать і більше, коли чують в серци нещастє своїх братів, тих голодних вдів і сиріт в старім краю. Нехай не буде ніодного плейсу такого, де живуть Русини-Українці, щоби не зложили хоть якої маленької жертви. Складайте кілько можете, бо нитка по нитці, а буде сорочка! — Іван Мацнула.

Ось імена жертводавців: Товариство Запорожеська Січ, від. 363, $25.00; Мацкула Іван, Деренюк Теодор, Деренюк Андрій, Стець Йосиф з Бетула, Па. і Луцишин Михайло по $2.00; Лялюк Андріу, Деренюк Михайло, Кліщ Іван, Григорій Ткачик, Кривий Михайло, Кубарик Іван, Медвідь Стефан, Гринчук Олекса, Кліщ Стефан, Підскальний Михайло, Косьців Іван, Сирветник Андрій, Сяків Іван, Луцишин Стефан, Леськів Никола, Макаревич Корнель, Слободзян Іван, Мішанець Іван, Стасюк Іван, Вовк Петро, Голод Петро, Смолій Михайло, Голод Олекса, Дула Іван, Кліш Никола і Луцишин Олекса по $1.00; Підскальний Ілько, Ковальковський Йосиф, Волошин Никола, Леськів Михайло, Косьців Ілько, Мельник Никола, Голод Олекса, Крикливий Казимир, Павлишин Теодор, Піндур Стефан, Пастернак Дмитро, Непорадний Григорій, Базів Іван, Парандій Олекса, Королишин Вас., Рудий Мих., Полозяк Гр., Медвідь Мих., Колковський Йосиф, Волошин Никола, Леськів Михайло, Мельник Михайло і Винницький Іван по 50 цнт.; Журавінський Андрій 40 цнт.; Колковський Михайло, Сусик Іван, Гадзінкий Іван, Бандура Семен, Бандура Пилип, Миколаїв Іван, Колковський Іван, Чеханський Іван, Войтів Петро, Кліш Григорій, Кравий Яків і Дутка Гавриїл по 25 цнт. Всего разом $75.90

91. Україна, Н. Дак. $15.00

Хвальна Редакціє! Я зібрав жертви на Фонд визволеня України і посилаю $15.00 на адресу „Свободи". — Гавриїл Дутчак.

92. Ля Тук, Квібек, Канада. Посилаємо Вам жертви, котрі ми зібрали на Фонд визволеня України. Всего ми зібрали 56 долярів і ту готівку посилаємо мони-ордером на Ваші руки.

Спис жертводавців: Іван Пудик, Николай Антонійчук, Олекса Гудзюк і Петро Гавдуник по $2.00; Іван Юзьковський, Іван Левко, Іван Плахта, Іван Равлюк, Іван Глухенко, Іван Чернявський, Іван Кузьневич, Ілько Вакарик, Ілько Федюк, Михайло Северин, Михайло Гуцуляк, Михайло Лукіньчук, Михайло Ющук, Михайло Вакарик, Михайло Корж, Тимофій Равлюк, Танаско Ґрибрійчук, Танаско Лукіньчук, Тимко Почиравий, Тимофій Плахта, Василь Зеленько, Василь Татарчук, Василь Бойчук, Василь Кориташ, Василь Красій, Василь Дриганюк, Николай Кривольчук, Осип Мамчур, Осип Шеленько, Осип Бережницький, Осип Різун, Осип Будзан, Олекса Григорійчук, Олекса Мамчур, Йосафат Шийка, Онуфрій Гнитка, Леон Красій, Лавро Сорон, Петро Пудик, Федор Татарчук, Федор Петрюк, Юрко Бекита, Юрко Маковійчук, Андрій Петрюк, Дмитро Мамчур, Грицько Мамчур, Стефан Григорчак і Георгій Зеленько по $1.00. — Разом $56.00

За комітет: Федор Таранчук, голова; Іван Левко, заступник; Петро Пудик, секретар.

РАЗОМ $570.58.

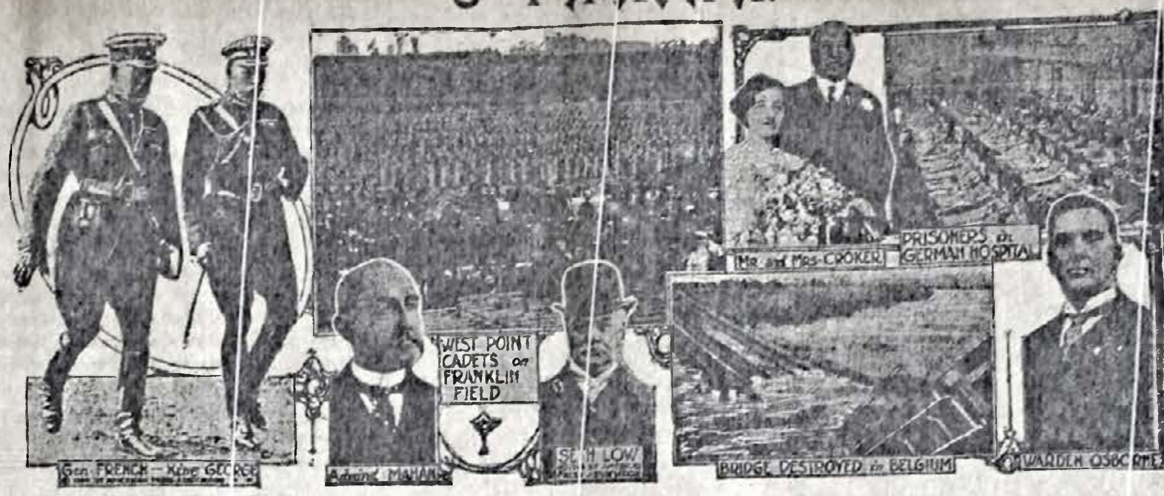
З перенесеня $2.158.22; з днем 12. грудня виносить

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН 2.728.80.

*

* *

З ТИЖНЯ.

Англійський король Юрій відвідав недавно поле битви у Франції, заохочуючи британських вояків до витривалости у війні. Він оглядав також ранених англійських жовнірів у шпиталях. Побіч короля Юрія бачимо начального полководця англійської армії, ґенерала Френча. — Гра у футбол в Філядельфії між кадетами з Вест Пойнт і вихованцями військової академії в Анаполіс. — Контр-адмірал маринарки Злуч. Держав Маган помер нагло у Вашінґтоні. — Бувший майор Ню Йорку Сет Лов зістав іменований президентом Вілсоном одним з членів комісії, яка має розслїдити, а можливо що й полагодити страйк майнерів у Колорадо. — Ришард Крокер, маючий 75 літ житя, оженив ся з панною Б. Едмонстон, яка є потомком начальника одного з найвизначнійших індійських племен, званого Черокі. — Бранці в німецькім шпитали. — Знищений міст у Бельгії. — Т. М. Осборн зістав начальним дозорцем вязниці Сінґ Сінґ.

ПРИ ВСЯКИХ НАГОДАХ: НА ВІЧАХ, НА ЗБОРАХ, НА МІТІНҐАХ, НА НАРАДАХ, ПРИ РОБОТІ, НА ЗАБАВАХ, НА ВЕСІЛЯХ, ХРЕСТИНАХ І Т. Д. ПАМЯТАЙМО ПРО ЖЕРТВИ ТЕПЕРІШНОЇ ВІЙНИ У НАШІМ РІДНІМ КРАЮ ТА ЗБИРАЙМО ЯК НАЙВІЛЬШЕ ЖЕРТВ НА ТУ СЬВЯТУ ЦІЛЬ НАРОДНУ!

НА ПОМІЧ НАШИМ РІДНИМ.

Жертви складані на поміч для тих, що потерпіли у війні, напливають щораз обильнійше: видко, що американські Українці відчувають недолю рідного народа в старім краю. **З тих жертв вислала наша адміністрація 1.500 долярів для ратункового комітету у Відни до п. Юліяна Романчука — через австрійський ґенеральний консулят в Ню Йорку. Рівночасно Преосьвященний епископ Ортинський вислав через консулят у Філядельфії 2.000 долярів на тусаму ціль, а кромі сього закупив за 500 долярів вати для заосмотреня ран наших ранених жовнірів і вислав її до заступника австрійського Червоного Хреста в Ню Йорку.** Підмоги мусимо висилати сейчас, бо з вістий, які подають старокраєві часописи, оказуєть ся, що положене вигнанців є розпучливе.

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ЮНҐСТАВН, О. Бр. сьв. Арх. Михаїла, від. 140, дає до відома всім братям, що дня 26. грудня с. р. відбуде ся річний мітінґ в церковній гали точно о годині 1-шій пополудни. Кождий член має на сїм мітінґу явити ся, бо будуть важні справи до залагодженя. Неприсутні члени будуть карані. Нових членів принимаємо до Братства без вступного, а до У. Н. Союза після статута. — В. Скиба, предс.; Ю. Литвин, секр.; І. Рудик, кас.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. сьв. Петра і Павла, від. 102. відбуде свій річний мітінґ дня 19. грудня о 7-мій годині вечер в гали церковній, на котрім здадуть справоздане старі урядники і відбуде ся вибір нового уряду на рік 1915. Кождий член безуслівно має явити ся, в противнім разі буде підлягати карі після статута. — П. Сенчина, предс.; Ю. Гірняк, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. сьв. Юрія, від. 379, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінґ відбуде ся дня 19. грудня, с. р. о год. 7-мій вечер. Кождий член обовязаний явити ся, бо буде вибір нових урядників і річне справоздане з приходів і розходів. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо хто сего не зробить, зістане суспендований. Котрий член не прибуде на мітінґ без оправданої причини, заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. — К. Юрків, предс.; М. Клим, секр.; І. Багрій, кас.

С. С. ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. Рождества Пресьв. Богородиці, від. 259, буде мати річний мітінґ в неділю 20. грудня в гали Горинця під ч. 4958 С. Павліна стр., точно о 2-гій годині пополудни. Всі члени мають явити ся, бо є важні справи до полагодженя, як також відбуде ся вибір нового уряду на рік 1915. Котрий член довгує до Братства, має на сїм мітінґу свій довг вирівнати, а як ні, то буде виключений з Братства і з У. Н. Союза. Котрий член не явить ся на сїм мітінґу або не оправдає ся, що задля важної причини не міг бути, буде покараний після братської ухвали. — Т. Яремцьо, предс.; Т. Пелех, секр.; М. Облочинський кас.

СТ. ЛЮІС, МО. Бр. сьв. Володимира, від. 179, повідомляє своїх членів, що річний мітінґ відбуде ся 20. грудня 1914. точно о год. 1-шій пополудни, на котрий кождий член безуслівно мусить явити ся а в противнім разі заплатить кару 50 ц., урядник $1.00. До уряду належить також контр. комісія і дозорці хорих, котрі суть установлені. Є дуже важні справи до обговореня, а таксамо і вибір нового уряду на рік 1915. — І. Заслоцький, предс.; М. Петровський, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Бр. сьв. О. Николая, від. 175, подає до відома свої місцевим і позамісцевим членам, що річний мітінґ відбуде ся дня 20. грудня с. р. в гали парохіяльній на Вест Сайд. На сїм мітінґу обовязаний кождий урядник і член явити ся, бо є дуже важні справи до полагодженя. Неявивші ся члени або урядники будуть карані квотою 50 ц. до $1.00 і зістануть суспендовані з Братства і з У. Н. Союза. — Уряд.

БОРНСАЙД, ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. сьв. Петра і Павла, від. 165, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбуде ся в неділю 20. грудня с. р. о годині 2-гій пополудни в гали церковній на Чансі Аве. Кождий член має явити ся на призначений час, щоби пізнійше не нарікав. На тім річнім мітінґу буде касове справоздане з цілого року, вибір нового уряду, а також вибере ся одного відповідного члена відпоручником „Просьвіти". Кождий член має виплатити свої довги, бо в противнім разі буде виключений з Братства і з У. Н. Союза. Хто не явить ся, підлягає карі $2.00, а урядник $3.00. — В. Кушнір, предс.; П. Демкович, кас.; С. Коцоловський, секр.

СТ. ЛЮІС, МО. Бр. сьв. Арх. Михаїла, від. 14, подає до відома всім своїм місцевим і позамісцевим членам, що річний мітінґ відбуде ся 20. грудня с. р. точно о 1-шій годині пополудни, в гали церковній. На тім мітінґу буде вибір нового уряду на рік 1915. Контр. комісія має здати справоздане з доходів і розходів, які були за цілий рік 1914. На той мітінґ має явити ся кождий член і вирівнати свої довги, бо в противнім разі буде суспендований. Неявивший ся член підпадає карі 50 ц., а урядник $1.00. — П. Копча, предс., М. Демянчик, рек. секр.; І. Мудрейко, фін секр.; А. Репа, кас.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. Тов. Князя Данила, від. 73, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбуде ся дня 20. грудня с. р. о 2-гій годині пополудни в домі під ч. 90 Джуліян Ст. На тім мітінґу має явити ся кождий член і виповнити свої залеглости, а позамісцеві члени, котрі не можуть явити ся на мітінґу, повинні заслати свої належитости до місцевого уряду на адресу секретаря: Dmytro Lobodiak, Box 46, Olneyville, R. I., Providence, R. I. Котрий член сего не сповнить, зістане суспендований. — Д. Лободяк, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. ім. М. Січинського, від. 146, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбуде ся дня 20. грудня с. р. о 2-гій годині пополудни в гали під руською церквою, котра є при Ґралінґ стр., Гамтрамк. Кождий член має прибути на мітінґ, бо буде вибирати ся новий уряд на рік 1915, як також много иньших справ є до обговореня. Неявивший ся член підлягає грошевій карі після давної ухвали. Дуже добра нагода для тих, котрі хотіли би приступити в члени за старого року бо буде принимати ся без жадного вступного до Товариства, а до Союза після статута. — Д. Досноч, предс.; Т. Солодкий, секр.

СТ. ДЖОЗЕФ, МО. Тов. „Зап. Січ", від. 355, повідомляє своїх членів, що дня 20. грудня с. р. відбуде ся річний мітінґ в гали Н. Михаиця, на котрім буде вибір нових місцевих урядників на рік 1915. Кождий член має явити ся на сей мітінґ, а котрий не явить ся без важної причини, заплатить 50 ц., а урядник $1.00 кари. — С. Юркевич, предс.; Н. Стельмах, секр.

КАНЗАС СІТИ, КАН. Бр. сьв. Володимира, від. 323, подає до відома, що річний мітінґ відбуде ся дня 20 грудня с. р. о год. 2-гій пополудни. Буде вибір нових урядників, а старий уряд буде здавати цілорічне справоздане. Котрий з членів на тім мітінґу не явить ся, заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. Нових членів принимати будемо до Братства через два місяці без вступного, а до У. Н. С. після статута. Просимо всіх Українців як з Канзас Сіти, Кан., так само з Канзас Сіти, Мо., щоби прийшли на сей мітінґ та стали в рядах разом з нами в нашій славній організації. — Р. Мазур, предс.; І. Гаранчук, кас.; П. Ярема, секр.

АЛТУНА, ПА. Бр. Непорочного Зачатя Пр. Діви Марії, від. 145, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбуде ся дня 20. грудня с. р. о годині 1-шій пополудня. Взиває ся всіх членів, щоби на сей мітінґ явили ся, бо инакше заплатять кару 50 центів. Буде ся принимати нових членів без вступного до Братства. Буде вибір нового уряду і справоздане касове. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі зістануть суспендовані. — Н. Сенків, предс.; П. Самсон, секр.

ЛАНЗЕНҐІНҐ, ПА. Бр. сьв. Івана Хрестителя, від. 59, повідомляє своїх членів, що дня 20. грудня о 1-шій годині пополудни відбудеть ся річний мітінґ, на котрім буде справоздане урядників, вибір нового уряду і инші важні справи. Неявивший ся член заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. — П. Фурля, предс.; П. Коцан, кас.; А. Овад, секр.

ДЕСЛОДЖ, МО. Бр. сьв. Благовіщеня, від. 50, повідомляє всіх своїх членів, що 20. грудня с. р. відбуде ся річний мітінґ, на котрім кождий член має явити ся і вирівнати свої залеглости. Відтак буде вибір нових урядників. Котрий місцевий член не явить ся на тім мітінґу, заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. Нових членів принимати будемо до Братства без вступного а до У. Н. Союза після статута. — В. Гук, предс.; В. Грушка, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. сьв. Василія, від. 214, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінґ відбуде ся 20. грудня о годині 3-тій пополудни, в гали Кадкевича під ч. 3300 Моспрат ул. На тім мітінґу мають всі члени явити ся, бо буде вибирати ся нових урядників. Неявивший ся член заплатить 50 цт. кари, а урядник $1.00. Довжники мають свої довги вирівнати, бо инакше будуть виключені з Братства і з У. Н. Союза. — В. Зелізко, предс.; Д. Мельник, секр.; Г. Фуркала, кас.

БУТЛЕР, ПА. Повідомляє ся всіх членів, що належать до братства сьв. Ап. Петра і Павла, в Бутлер, Па. від. 325, що річний мітінґ відбуде ся в неділю дня 20. грудня 1914 р. Кождий член обовязаний явити ся на мітінґу і вирівнати свій довг. Члени, котрі не являть ся на мітінґу, будуть карані грошевою карою 50 ц., а урядник $1.00. На сїм мітінґу відбуде ся провірене рахунків і вибір нового уряду на слідуючий рк. — Г. Павук, пред.; А. Швайка, секр.

ЕДВАРДСВІЛ, ПА. Бр. сьв. Володимира, від. 40, буде мати річний мітінґ 20. грудня с. р. о годині 1-шій пополудни. Всі члени мають на сей мітінґ явити ся. — Т. Голубовський, секр.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота
л. = ляндвер (піхота краєвої оборони)
у. = улани
д. = драгони
стр. = стрільці (вгри)
пн. = піонїри
с. = санітети
тр. = трен
ж. = жандармерія
ск. с. = скарбова сторож
з. оп. = загальне ополчене (ляндштурм)
а. = артилєрія
к. а. = кріпосна артилєрія
а. кр. о. = артилєрія краєвої оборони
г. = гавбіци.

Подане при імени число означає полк (реґімент), дивизію або батальон.

(Дальше).

ЛИСТА УТРАТ Ч. 17
видана 27. вересня 1914.

РАНЕНІ:

Барановський Іван, 19 з. оп.
Бартків, 35 л.
Бідула Ілько, 19 з. оп.
Бочуля Іван, 19 з. оп.
Бойків Григорій, 19 з. оп.
Браташ Кирило, 35 л.
Бучинський Йосиф, 35 л.
Бугрин Михайло, 19 з. оп.
Вальчак Іван, 19 з. оп.
Васьків Василь, 19 з. оп.
Вербовий Петро, 19 з. оп.
Войтович Франко, 19 з. оп.
Войлавіцький Гнат, 19 з. оп.
Войтович Юліян, 19 з. оп.
Вовчук Стефан, 35 л.
Галушка Павло, 35 л.
Гарасимович Василь, 19 з. оп.
Гаврищ Грпць, 19 з. оп.
Гевак Іван, 19 з. оп.
Гладчук Гнат, 19 з. оп.
Городиський Андрій, 35 л.
Грушецький Антін, 19 з. оп.
Гуменний Теодор, 19 з. оп.
Гуменний Ілько, 19 з. оп.
Ган Іван, 19 з. оп.
Гілевич Стефан, 19 з. оп.
Гладиш Стефан, 35 л.
Гнот Ілько, 19 з. оп.
Грендиш Йосиф, 19 з. оп.
Гудз Матвій, 19 з. оп.
Гульба Василь, 19 з. оп.
Ділух Василь, 35 л.
Дмитрук Яків, 19 з. оп.
Доманський Петро, 19 з. оп.
Допла Іван, 35 л.
Драдра Пилип, 19 з. оп.
Дуда Дмитро, 19 з. оп.
Дуда Ілько, 19 з. оп.
Дуда Іван, 19 з. оп.
Дикий Франц, 19 з. оп.
Дикий Максим, 19 з. оп.
Дзюмило Мартин, 19 з. оп.
Еліасевич Маріян, 19 з. оп.
Жанчук Іван, 19 з. оп.
Забкай Антін, 19 з. оп.
Заблоцький Никола, 35 л.
Захарків Василь, 19 з. оп.
Заверуха Михайло, 19 з. оп.
Зелізко Харитон, 35 л.
Зінко Семен, 19 з. оп.
Змовський Михайло, 19 з. оп.
Зварич Гнат, 35 л.
Ільків Петро, 19 з. оп.
Іванів Федь, 19 з. оп.
Качур Іван, 19 з. оп.
Калинець Стефан, 19 з. оп.
Калинович Михайло, 19 з. оп.
Камінський Іван, 19 з. оп.
Карделя Никола, 19 з. оп.
Касіян Панько, 19 з. оп.
Кашуба Іван, 19 з. оп.
Кіндер Дмитро, 19 з. оп.
Кисілевич Андрій, 19 з. оп.
Кишка Роман, 19 з. оп.
Кізипський Антін, 19 з. оп.
Клімкевич Михайло, 19 з. оп.
Кобель Ілько, 19 з. оп.
Коцур Олекса, 19 з. оп.
Коман Тома, 19 з. оп.
Конюшина Никола, 19 з. оп.
Корнилів Стефан, 19 з. оп.
Костів Михайло, 19 з. оп.
Костюк Павло, 35 л.
Кошулінський Юрко, 19 з. оп.
Ковальський Михайло, 19 з. оп.
Козак Мартин, 19 з. оп.
Кравець Василь, 19 з. оп.
Крохмаль Михайло, 19 з. оп.
Криничайко Григорій, 19 з. оп.
Кривуляк Максим, 19 з. оп.
Кудик Микита, 19 з. оп.
Кулинець Демко, 19 з. оп.
Кульчицький Евстахій, 19 з. оп.
Кулик Іван, 35 л.
Курій Андрій, 19 з. оп.
Кусенл Василь, 19 з. оп.
Кушай Іван, 19 з. оп.
Кузель Іван, 35 л.
Кузьма Павло, 19 з. оп.
Кузик Іван, 19 з. оп.
Лях Йосиф, 19 з. оп.
Ляховський Йосиф, 19 з. оп.
Ланиця Стефан, 19 з. оп.
Леуш Ілько, 19 з. оп.
Лешнаський Іван, 19 з. оп.
Литвин Артим, 19 з. оп.
Логойда Михайло, 19 з. оп.
Лойко Самсон, 19 з. оп.
Лукановський Іван, 19 з. оп.
Литвин Денис, 19 з. оп.
Махович Йосиф, 19 з. оп.
Майків Никола, 19 з. оп.
Малкевич Михайло, 19 з. оп.
Мамчур Петро, 35 л.
Мандзяк Никола, 19 з. оп.
Мартинишин Павло, 35 л.
Мазур Петро, 19 з. оп.
Мельничук Максим, 19 з. оп.
Місевич Антін, 35 л.
Місюрка Лука, 19 з. оп.
Міськевич Андрій, 19 з. оп.
Мнюх Никола, 35 л.
Мочорад Ілько, 19 з. оп.
Модний Андрій, 19 з. оп.
Моравський Іван, 19 з. оп.
Мудрак Петро, 35 л.
Микитюк Пилип, 19 з. оп.
Окос Дмитро, 35 л.
Ольшовий Андрій, 19 з. оп.
Опрпск Стах, 19 з. оп.
Орел Северин, 19 з. оп.
Осталович Михайло, 19 з. оп.
Островка Іван, 19 з. оп.
Палап Іван, 35 л.
Пальчак Антін, 19 з. оп.
Пальчак Роман, 19 з. оп.
Панась Іван, 19 з. оп.
Панасюк Андрій, 35 л.
Напроцький Йосиф, 35 л.
Паранчук Орест, 19 з. оп.
Пашкевич Рудольф, 19 з. оп.
Павлович Іван, 19 з. оп.
Павлишин Пилип, 19 з. оп.
Петелька Яремко, 19 з. оп.
Пеняк Григорій, 19 з. оп.
Пилиповський, 19 з. оп.
Пивовар Павло, 19 з. оп.
Плацковський Павло, 19 з. оп.
Плошай Йосиф, 19 з. оп.
Политило Теодор, 19 з. оп.
Попик Стефан, 1 9з. оп.
Працун Никола, 19 з. оп.
Прокіп Яків, 19 з. оп.
Прус Іван, 19 з. оп.
Прусак Казимир, 19 з. оп.
Прямич Мойсей, 19 з. оп.
Прястуца Василь, 19 з. оп.
Пуделко Франц, 19 з. оп.
Радзівар Дмитро, 19 з. оп.
Різничук Іван, 35 л.
Рокош Іван, 19 з. оп.
Раманишин Михайло, 35 л.
Росоновський Семен, 19 з. оп.
Рудий Василь, 19 з. оп.
Сабавта Гринь, 19 з. оп.
Сало Никола, 19 з. оп.
Самотій Михайло, 19 з. оп.
Самуляк Іван, 19 з. оп.
Сарафин Войтко, 35 л.
Савчин Іван, 19 з. оп.
Савчин, 35 л.
Сема Антін,, 19 з. оп.
Сеньків Гнат, 19 з. оп.
Сеньків Данило, 19 з. оп.
Серба Александер, 19 з. оп.
Скотнаний Михайло, 19 з. оп.
Скрипичайко Михайло, 19 з. оп.
Слабіцький Лев, 19 з. оп.
Слободян Роман, 19 з. оп.
Соханський, 35 л.
Соломка Василь, 35 л.
Спала Антін, 19 з. оп.
Сперун Панько, 19 з. оп.
Стахурський Іван, 35 л.
Ставничий Теодор, 19 з. оп.
Степанин Дмитро, 19 з. оп.
Стефанкевич Григорій, 19 з. оп.
Стоколоса Стефан, 19 з. оп.
Ступінський Антін, 19 з. оп.
Сукмановський Панько, 35 л.
Сум Михайло, 35 л.
Сироїд Остап, 19 з. оп.
Тарнавський Стефан, 19 з. оп.
Ткачук Іван, 19 з. оп.
Томкевич Іван, 35 л.
Товстий Йосиф, 19 з. оп.
Тула Йосиф, 19 з. оп.
Туркевич Іван, 19 з. оп.
Турський Василь, 35 л.
Тимів Франц, 19 з. оп.
Убінський Стефан, 19 з. оп.
Фарина Іван, 19 з. оп.
Федочко Мартин, 19 з. оп.
Фличик Іван, 19 з. оп.
Фляшовський Іван, 35 л.
Фридрих Антін, 19 з. оп.
Фулявка Лавро, 19 з. оп.
Фуртик Кирило, 19 з. оп.
Хірьєко Іван, 19 з. оп.
Хлистун Василь, 35 л.
Хробачинський Антін, 19 з. оп.
Цар Михайло, 19 з. оп.
Царевич Володислав, 19 з. оп.
Цісик Василь, 35 л.
Цецка Йосиф, 19 з. оп.
Цеслюк Володислав, 35 л.
Цьон Михайло, 19 з. оп.
Цюпа Іван, 19 з. оп.
Чарнуха Йосиф, 19 з. оп.
Чоловський Тадей, 19 з. оп.
Чубінський Василь, 19 з. оп.
Шліхта Стефан, 19 з. оп.
Шрам Александер, 19 з. оп.
Шульган Трофим, 19 з. оп.
Шевців Олекса, 19 з. оп.
Шклярчик Лавро, 19 з. оп.
Шкраба Франц, 19 з. оп.
Шоляк Юстин, 19 з. оп.
Шинкар Гаврило, 19 з. оп.
Шивала Володислав, 19 з. оп.
Щудло Павло, 19 з. оп.
Юрик Фелікс, 35 л.
Ячук Йосиф, 19 з. оп.
Якобчинський Константин, 19 з. оп.
Якубовський Петро, 35 л.
Янковський Франц, 35 л.
Яремків Дмитро, 19 з. оп.
Яворський Іван, 35 л.
Яворський Йосиф, 19 з. оп.

БРАНЦІ:

Моравський Дмитро, 19 з. оп.
Нагірний Андрій, 19 з. оп.
Федірко Петро, 19 з. оп.
Хмара Антін, 19 з. оп.

ЛИСТА УТРАТ Ч. 24
видана 12. жовтня 1914.

УБИТІ:

Бачинський Стефан, 56 п.
Беркещук Никола, 40 п.
Бідзінський Дмитро, 36 з. оп.
Бобак Іван, 20 п.
Бойко Семен, 7 у.
Вавринчук Гнат, 19 л.
Гредзюк Василь, 40 п.
Дикий Михайло, 56 п.
Йоняк Яків, 40 п.
Ілюк Василь, 36 з. оп.
Качмарчик Антін, 56 п.
Качмарчик Йосиф, 13 п.
Кикерчук Григорій, 36 з. оп.
Казарок Никола, 40 п.
Крокевич Стефан, 13 п.
Кулієа Стефан, 1 а.
Лешко Іван, 20 п.
Малисяк Іван, 56 п.
Марчук Никола, 36 з. оп.
Матляк Андрій, 56 п.
Мазгай Іван, 40 п.
Міхалевський Петро, 56 п.
Мироха Антін, 56 п.
Плюта Іван, 40 п.
Половняк Андрій, 40 п.
Пруханіцький Евген, 40 п.
Путило Мартин, 40 п.
Пилипчук Андрій, 7 у.
Рінка Матвій, 40 п.
Росіл Яків, 40 п.
Самсонович Мойсей, 19 з. оп.
Сежула Іван, 20 п.
Сеpанський Роман, 20 п.
Сльохта Йосиф, 40 п.
Собчик Йосиф, 20 п.
Фаляндис Михайло, 40 п.
Филип Андрій, 40 п.
Филипчук Юрко, 36 з. оп.
Холева Яків, 13 п.
Хованяк Гнат, 56 п.
Шутрик Іван, 40 п.

РАНЕНІ:

Андреяш Стефан, 40 п.
Бабяк Григорій, 1 а.
Баран Андрій, 40 п.
Баран Михайло, 56 п.
Баран Йосиф, 40 п.
Березницький Йосиф, 13 п.
Блащук Онуфрій, 36 з. оп.
Болько Антін, 40 п.
Вайдук Йосиф, 40 п.
Войтасевич Павло, 20 п.
Галушка Василь, 56 п.
Дашин Іван, 40 п.
Даницук Григорій, 40 п.
Дяків Теодор, 7 у.
Дрогоронісіцький Никола, 40 п.
Дзюба Володимир, 20 п.
Жабовський Лука, 20 п.
Жалоб Никола, 36 з. оп.
Запала Йосиф, 20 п.
Золован, 40 п.
Ігнатович Никола, 20 п.
Ігнатюк Атанас, 36 з. оп.
Кинюк Андрій, 36 з. оп.
Козьмин Дмитро, 36 з. оп.
Макара Петро, 40 п.
Макарчук Михайло, 36 з. оп.
Мариновський Василь, 36 з. оп.
Марусяк Ілько, 36 з. оп.
Марусяк Ілько, 36 з. оп.
Мосюк Іван, 36 з. оп.
Мостовий Василь, 36 з. оп.
Миронюк Іван, 36 з. оп.
Негриш Никола, 36 з. оп.
Одинський Ілія, 36 з. оп.
Овелницький Петро, 7 у.
Паличук Дмитро, 40 п.
Пальків Михайло, 36 з. оп.
Перцович Василь, 36 з. оп.
Петрів Грицько, 36 з. оп.
Поля Михайло, 13 п.
Понелюк Андрій, 36 з. оп.
Попівчук Юрко, 36 з. оп.
Потрущик Іван, 40 п.
Цук Яків, 40 п.
Семенюк Василь, 36 з. оп.
Соболевський Никола, 36 з. оп.
Тирпак Михайло, 20 п.
Удудик Олекса, 27 стр.
Федоруц Тимко, 13 п.
Федасюк Никола, 36 з. оп.
Феш Петро, 20 п.
Фрищук Онуфрій, 27 стр.
Фуртак Йосиф, 56 п.
Цюфрак Михайло, 40 п.
Чужак Юрко, 40 п.
Шайна Іван, 36 з. оп.
Юркевич Тома, 20 п.

БРАНЦІ:

Грипишин Юрко, 7 у.

ЛИСТА УТРАТ Ч. 25
видана 13. жовтня 1914.

УБИТІ:

Філевич Никола (оберл.), 63 п.
Жуб Андрій, 40 п.
Костишин Іван, 28 л.
Крокос Іван, 90 п.
Шалай Іван, 90 п.

РАНЕНІ:

Бартошевський Теодор, 28 л.
Базилевич Дмитро, 90 п.
Богун Іван, 90 п.
Борняк Іван, 24 з. оп. (приділений з відділу машинових карабінів 95 п.)
Гавро Іван, 90 п.
Декала Михайло, 24 з. оп. (прид. з відділу маш. карабінів 95 п.).
Корнага Йосиф, 90 п.
Король Яким, 28 л.
Король Павло, 90 п.
Кубяк Казимир, 90 п.
Лотич Антін, 90 п.
Лисяк Іван, 90 п.
Маркушевський Никола, 28 л.
Семчук Петро, 24 з. оп.
Серафин Франко, 90 п.
Табор Войтко, 90 п.
Ярош Іван, 90 п.

ЛИСТА УТРАТ Ч. 26
видана 14. жовтня 1914.

УБИТІ:

Балицький Григорій, 20 з. оп.
Білик Іван, 15 п.
Бойко, 15 п.
Вишньовський, 15 п.
Голоїд, 15 п.
Грицанюк Петро, 20 з. оп.
Думанський Прокіп, 15 п.
Жур, 15 п.
Заклинський Онуфрій, 20 з. оп.
Зарихта Стефан, 15 п.
Збір Гаврило, 10 л.
Злочовський, 15 п.
Зигевич, 15 п.
Колодій Іван, 15 п.
Косяк, 15 п.
Косьовський, 15 п.
Михальчук Гаврило, 15 п.
Надрага Михайло, 15 п.
Паталик, 15 п.
Перекінчик Петро, 20 з. оп.
Проць, 15 п.
Рутецький, 15 п.
Сагуцький, 15 п.
Срібняк Іван, 28 л.
Сум, 15 п.
Тадеусів, 15 п.
Ханас, 15 п.
Хотик, 15 п.
Шубер, 15 п.
Шулим, 15 п.
Щербанюк Теодор, 11 гірська а.
Ямрош Лев, 15 п.
Ястремський, 15 п.

РАНЕНІ:

Антонишин Василь, 15 п.
Антонюк Михайло, 20 з. оп.
Бабій Никола, 20 з. оп.
Беньовський, 15 п.
Бігус, 15 п.
Блащишин, 15 п.
Войтюк Стефан, 20 з. оп.
Бойко Іван, 28 л.
Борсук Йосиф, 16 з. оп.
Босович Йосиф, 20 з. оп.
Брикайло, 15 з. оп.
Вальчак Тома, 10 л.
Вандрюрак Василь, 15 п.
Варениця Прокіп, 15 п.
Василишин Дмитро, 28 л.
Вітвіцький, 15 п.

(Дальше буде).

ДО ВІДОМА ПЕРЕДПЛАТНИКІВ „СВОБОДИ".

Сим повідомляємо всіх наших нових і старих передплатників, що на надсилані передплати не будемо висилати ніяких осібних поквітовань. Від тепер будемо такі поквітовання подавати при кождій адресі наклеєній на часописи. Там буде подана дата, до якого часу передплата зістала заплачена.

По упливі часу передплати не будемо висилати ніяких упімнень щодо відновленя передплати, а кождий передплатник, котрому буде залежати на тім, щоб не перервано йому висилки часописи, повинен сам звернути увагу на речинець скінченя передплати і завчасу її відновити.

Часописи не можемо висилати нікому на кредит, бо сего не дозволяє почтовий закон.